

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919010375
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7919010375.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Bc. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. júla 2020, v trestnej veci proti F. S., obžalovaného pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm.a/, písm.e/, ods.3 písm.d/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.b/ Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora a poškodenej proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 25.2.2020 sp.zn. 3T/81/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. zamieta odvolanie okresného prokurátora.

Podľa § 316 ods.1 Tr.por. zamieta odvolanie poškodenej E. D., predtým S..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 25.2.2020 sp.zn. 3T/81/2019 bol obžalovaný F. S. podľa § 285 písm.b/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. e), ods. 3 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

od presne nezistenej doby roku 2008 až do mesiaca september 2018 v mieste trvalého bydliska v Q. M. na ul. S. Č.. XX/XX N. X. E., ako aj na iných miestach, pod vplyvom alkoholu spôsoboval psychické utrpenie svojej manželke, poškodenej E. S., H.. XX.X.XXXX, trvale bytom E., V.. S. Č.. XX/XX, tým spôsobom, že jej vulgárne nadával, ako aj jej rodinným príslušníkom, odopieral jej styk s rodinnými príslušníkmi, vypíňal jej kúrenie v dome, vodu a osvetlenie, bezdôvodne poškodzoval zariadenie domu rozbíjaním spomienkových predmetov, pálením rodinných fotografií a ničením jej kvetov, bez súhlasu míňal peniaze, ktoré patrili výlučne poškodenej a jeho konanie vyvrcholilo v mesiaci september 2018, kedy vymenil zámky na vstupných bránkach do dvora ich rodinného domu s tým, že ju odmietol vpustiť do domu, čím u nej vyvolával strach a stres a neumožňoval jej využívať ich spoločný majetok,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku poškodenú E. S., H.. XX.X.XXXX v K., trvale bytom E., V.. S. XX/XX, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie okresný prokurátor a poškodená E. S..

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu je v celom rozsahu nesprávny, pretože okresný súd nedostatočne vyhodnotil dôkazy, ktoré boli v tejto trestnej veci vykonané.

Z výsledkov dokazovania vykonaného v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní okresného súdu je podľa názoru prokurátora zrejmé, že obžalovaný F. S. sa dopustil skutku uvedeného v obžalobe a tento skutok má znaky trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. e), ods. 3 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona.

Obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku usvedčuje najmä poškodená E. S., ktorá vierohodným spôsobom popísala konanie obžalovaného, spočívajúce v jednotlivých dielčích skutkoch, ktoré obvinený páchal po dlhší čas a ktoré vyvrcholilo v septembri 2018. Toto konanie obžalovaného spočívalo v spôsobovaní fyzického a psychického utrpenia poškodenej E. S. ponížením, pohrdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu a stresu a neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý má poškodená právo užívať.

V dôsledku tohto dlhodobého konania voči poškodenej E. S. sa poškodenej začal zhoršovať jej zdravotný stav a konkrétne jej psychický stav s takou razanciou, že u nej boli diagnostikované ťažké depresie, ktoré napriek nasadenej liečbe viedli k niekoľkonásobným hospitalizáciám poškodenej na psychiatrických oddeleniach v zdravotníckych zariadeniach v rokoch 2010 až 2011.

Usvedčujúcu výpoveď poškodenej potvrdzujú sčasti aj výpovede svedkýň P. Z.. N. C. a jej matky T. C., ku ktorým poškodená občas chodila na návštevy a ktorým o správaní sa obžalovaného voči jej osobe a o niektorých jeho dielčích skutkoch hovorila, pričom po vyostrení vzťahu s obžalovaným v jeseni 2018 u týchto svedkýň poškodená E. S. určitý čas aj bývala.

Počas uvedeného pobytu poškodenej u týchto svedkýň, bola svedkyňa P. Z.. N. C. s poškodenou niekoľkokrát v jej rodinnom dome v Kravanoch pre osobné veci poškodenej, pretože poškodená sa bála sama do domu chodiť. Táto svedkyňa od poškodenej vedela, že obžalovaný asi dvakrát vymenil zámok na vstupnej bráničke, a preto sa obe dostali na dvor len cez veľkú bránu. Keď bola táto svedkyňa s poškodenou v dome po tretíkrát, na dvor rodinného domu poškodenej sa už vôbec nedostali, pretože aj na veľkej vstupnej bráne už bol vymenený zámok.

V neprospech obžalovaného svedčí aj znalecký posudok znalkyne z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí, dospelých, sexuality a poradenskej psychológie S.. N. R. S.. Znalkyňa v podanom znaleckom posudku, okrem iného skonštatovala, že u poškodenej neboli zistené sklony k fabulácii a konfabulácii a ku skresľovaniu jej výpovedí, čo podľa znalkyne potvrdzuje všeobecnú vierohodnosť a použiteľnosť v trestnom konaní.

V afektívnej oblasti bolo vyšetrením poškodenej zistené, že je introvertom a jej prejav, resp. výpovede sú viazané na vnútorné prežívanie a vysoko intenzívne vnímanie emocionálnych zážitkov a situácií, ktoré citlivo v nervovom systéme spracováva, odrazom čoho je jej psychický diskomfort /afektívna zmena/, ktorý sa s vysokou mierou pravdepodobnosti viaže na prebiehajúci stav poškodenej po útokoch obžalovaného na jej osobu a nepohoda spojená s jej psychickým ochorením, ako aj jej dlhodobé problémy v manželskom živote.

Záverom znalkyňa konštatovala, že poškodená E. S. počas inkriminovaného obdobia, ako aj v čase vypracovania znaleckého posudku, javila známky fyzického a psychického utrpenia spôsobovaného jej manželom - obžalovaným, pričom jej aktuálny stav je odrazom dlhodobo neriešenej manželskej krízy, vyvrcholením ktorej je stav, že poškodenej bolo, ako aj je spôsobované fyzické a psychické utrpenie, čo poškodená pociťovala a pociťuje ako ťažké príkorie.

Táto znalkyňa na hlavnom pojednávaní konanom 03.12.2019 okrem iného uviedla, že spúšťačom všetkých problémov poškodenej je neurolabilná osobnosť poškodenej, čo v podstate znamená, že takýto človek vysoko senzitívne reaguje na okolnosti, ktoré sú sprevádzané životom, či je to manželstvo, výchova, práca, bežný život. V danom konkrétnom prípade sú to aktuálne prejednávané skutočnosti, s ktorými sa poškodená obrátila na políciu. Psychologickým vyšetrením poškodenej boli u poškodenej zistené hodnoty smerujúce k depresii a z fyzického hľadiska boli zistené pocity bolesti, triašky a búšenie srdca, ktoré znaky sú spájané s klasickým diskomfortom. V čase vyšetrovania boli tieto príznaky psychickej poruchy, to znamená depresívne tendencie a porucha emotivity zjavné, pričom uvedený stav je odrazom dlhodobo neriešenej manželskej krízy. Išlo o aktuálny zistený stav a či tento pretrváva aj v súčasnosti, to znalkyňa uviesť nevedela.

Z výpovede znalca psychiatra A.. Z.. A. V. z hlavného pojednávania konaného 28.01.2020 vyplýva, že počas psychiatrického vyšetrenia poškodenej nezistil prítomnosť akejkoľvek duševnej choroby alebo poruchy. Taktiež nezistil ani žiadnu posttraumatickú stresovú poruchu, avšak zároveň ako psychiater obratom uviedol, že psychiatria ako odvetvie nemá metodiku na to, aby zistila príčinu, resp. podstatu depresie, ktorá skutočnosť patrí do odboru psychológie. V tomto smere preto znalec - psychiater uviedol, že nemá žiadny dôvod spochybňovať závery znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológie. Znalec - psychiater navyše uviedol, že vo svojom znaleckom posudku sa najviac zaoberal posledným obdobím psychiatrickej liečby poškodenej, kedy bol jej stav už dlhodobo stabilizovaný a bez potreby ústavnej liečby.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor vyjadril názor, že vina obžalovaného v danej trestnej veci bola preukázaná dostatočným spôsobom a z uvedeného dôvodu preto navrhol, aby Krajský súd v Košiciach zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Trebišov v celom rozsahu a vec vrátil tomuto súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Poškodená E. S. v písomných dôvodoch odvolania uviedla, že dôvodom jej odvolania proti rozsudku je to, že Okresný súd v Trebišove nerozhodol správne, ak oslobodil obžalovaného spod obžaloby. Podľa názoru poškodenej vykonaným dokazovaným, a to výsluchom svedkov, znaleckým posudkom, ako aj listinnými dôkazmi bolo preukázané, že obžalovaný svojím konaním voči jej osobe, ktoré pretrváva dlhodobo, naplnilo znaky zločinu týrania blízkej a zverenej osoby v zmysle obžalobného návrhu podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. e/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona.

Po citácii ustanovenia § 208 ods. 1 písm. a), písm. e), ods. 3 písm. d) Tr. zákona poškodená uviedla, že obžalovaný sa dlhodobo správal voči jej osobe tak, že jej spôsoboval psychické utrpenie a vyvolával v nej strach, pričom od konania neupustil ani keď sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti a naďalej jej zasielal urážlivé správy, ktoré sú súčasťou trestného spisu. Dokonca ju obmedzil v ich spoločnom dome, keď uzamkol dvere vedúce na poschodie domu v čase, keď sa nachádzala na poschodí, kde si brala svoje osobné veci. Obžalovaný jej opakovane spôsoboval ujmu ničením jej vecí, či už vyhodením oblečenia, pálením fotografií, porozbíjaním darov, povyhadzovaním a poničením kvetov a podobne, čím poškodenej spôsobil finančnú ujmu.

V závere písomných dôvodoch odvolania poškodená navrhla, aby krajský súd v odvolacom konaní zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a na základe listinných dôkazov, výpovedí svedkov, ako aj znaleckého posudku vo veci rozhodol tak, že obžalovaného uzná vinným za žalovaný skutok a uloží mu primeraný trest, prípadne vráti vec na opätovné prejednanie Okresnému súdu v Trebišove.

Zároveň navrhla, aby bol obžalovaný F. S. zaviazaný k náhrade spôsobenej škody, ktorý nárok si ako poškodená uplatnila včas v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní, a to za majetkovú škodu v sume 3.600,- € a za morálnu ujmu v sume 12.000,- €.

Na podklade odvolania okresného prokurátora a poškodenej krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Okresný súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom obžalovaného F. S., prečítaním výpovedí poškodenej E. S. výsluchom svedkov F. S. Z., Z. S., P. Z., N. C., T. C. znalkyne z odboru psychológie S.. N. R. S., a výsluchom znalca Z.. A.. A. V. S., ktorým bol znalecky vyšetrený obžalovaný a poškodená, prečítaním znaleckého posudku z odboru psychológie S.. G. E. a prečítaním listinných dôkazov objektivizujúcich skutkový stav, prečítaním výpovedí svedkov z prípravného konania.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní kontradiktórnym spôsobom vykonal všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods.10 Tr.por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods.12 Tr. por.

Krajský súd nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení, keďže tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi nepochybne preukázané, že skutok sa nestal. Aj krajský súd je toho názoru, že týraním podľa Trestného zákona je také zlé

zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie.

Vykonaným dokazovaním v predmetnej trestnej veci zo záverov znaleckého posudku z odboru psychológie a vypočutím znalkyne S. N. R., ktorá ho vypracovala bolo zistené, že u poškodenej boli zistené zmeny v oblasti afektivity v zmysle úzkostlivosti a depresivity, ktorá bola v čase znaleckého posudzovania významne situačne podmienená. Na základe cielenej komplexnej psychodiagnostiky na určenie možného aktuálneho, či prolongovaného stresu bolo zistené, že poškodená počas inkriminovaného obdobia, ako aj v súčasnosti javí známky fyzického (pocity triašky, bolesti, búšenie srdca) a psychického utrpenia spôsobovaného jej manželom - obžalovaným, pričom u poškodenej bolo zistené, že jej aktuálny stav je odrazom dlhodobo neriešenej manželskej krízy, ktorej vyvrcholením je stav, že poškodenej bolo, ako aj je spôsobované fyzické a psychické utrpenie, ktoré pociťuje ako ťažké príkorie. Na hlavnom pojednávaní pri svojom vypočutí znalkyňa upresnila, že spúšťačom všetkých jej problémov sú geneticky podmienené determinanty, keďže poškodená je osobnosť neurolabilná. V psychickej oblasti poškodená vykázala hodnoty smerujúce k depresii. Zo záverov znaleckého posudku a z výpovede znalca z odvetvia psychiatria A. Z. A. V. aj krajský súd zistil, že poškodená E. S. je od roku 1990 psychiatricky liečená pre depresívne stavy, pričom bola aj psychiatricky hospitalizovaná naposledy v roku 2011. Od uvedeného obdobia absolvuje iba ambulatnú formu liečby. Na hlavnom pojednávaní znalec ďalej uviedol, že u poškodenej nezistil splnenie diagnostických kritérií posttraumatickej stresovej poruchy podľa medzinárodnej klasifikácie chorôb. U poškodenej zistil, že v poslednom období psychiatrickej liečby bol stav dlhodobo stabilizovaný bez potreby ústavnej liečby, pričom liečba je založená na ambulantných kontrolách a užívaní antidepresív. Znalec nespochybnil závery znaleckého posudku z odboru psychológia, avšak uviedol, že depresie poškodenej mohli mať vplyv na jej vnímanie správania obžalovaného (depresívna osoba môže okolité konanie vnímať negatívnejšie ako osoba zdravá).

Znaleckým vyšetrením obžalovaného neboli zistené príznaky závislosti na alkoholických nápojoch a ani na iných návykových látkach, nebol zistený ani súvis jeho konania v čase spáchania skutku s užívaním návykových látok.

K obdobným záverom dospela aj ďalšia znalkyňa z odboru psychológie S. G. E., ktorá psychologických vyšetrením u obžalovaného nezistila patologické chorobné zmeny v štruktúre pamäťových zložiek. Nezistila indície konzumácie alkoholu, ani iných omamných a psychotropných látok. Obžalovaný nemá sklón ku fabulácii a ku konfabulácii, nemá sklony ku klamaniu a skresľovaniu reálne prežitých a uvedomovaných si skutočností.

K dôvodom odvolania prokurátora krajský súd uvádza, že na jednej strane poškodená E. S. usvedčuje obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku a znalecký posudok z odboru psychológie deklaruje, že dlhodobá neriešená manželská kríza spôsobila stav, že poškodenej bolo spôsobované fyzické a psychické utrpenie, ktoré pociťovala ako ťažké príkorie. Na druhej strane krajský súd zdôrazňuje, že tieto zistenia je potrebné vyhodnotiť v kontexte ďalšími vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní. Z výpovede poškodenej jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný len raz, a to koncom januára roku 2018 vypol kúrenie v dome a aj teplú vodu, teda nevypínal jej dlhobojšie kúrenie, vodu a osvetlenie, ako je to uvedené v obžalobe prokurátora. Čo sa týka poškodzovania zariadenia domu, k tomu poškodená uviedla, že sa to stalo len raz, a to v auguste roku 2018, kedy jej obžalovaný pohádzal truhlíky s kvetmi z balkóna dole a porezal jej kvety, okrasné stromy a kríky.

Obdobne tomu bolo tiež len v jednom prípade, kedy jej rozbil porcelán a spomienkové predmety, čo dostala od dcéry. Jedenkrát jej taktiež poslal správu, na ktorých horeli fotografie na záhrade. V mesiaci september taktiež len v jednom prípade vymenil zámok na bránke (september 2018), kedy už bola zo spoločného domu odsťahovaná a išla s kamarátkinou dcérou po svoje osobné veci.

Takéto konanie podľa názoru krajského súdu nebolo tak hrubé, bezcitné, ako to vyžaduje Trestný zákon pri § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr.zák.

Toto konanie navyše nespĺňa ani určitú mieru trvalosti, sústavnosti a predovšetkým vykonaným dokazovaním neboli zabezpečené také nespochybniteľné dôkazy, ktoré by túto sústavnosť a trvalosť potvrdzovali, či už v podobe psychických, resp. fyzických útrap. Navyše v závere skutku je doslovne

uvedené: „čím u nej vyvolával strach a stres a neumožňoval jej využívať ich spoločný majetok“. Uvedené je v zjavnom rozpore s objektívnou stránkou zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, ktorá spočíva v dokonaní útokov, ktoré spôsobili či už fyzické alebo psychické následky poškodeným. Teda došlo k dokonaniu a nie k ohrozeniu chráneného záujmu Trestným zákonom (t.j. ochrana určitej kategórie osôb pred domácim násilím).

Krajský súd si je vedomý, že dokazovanie pri tzv. „domácom násilí a týraní“ je značne sťažené tým, že je v podstate „skryté“, prebieha v domácnosti, kde medzi blízkymi osobami existujú určité citové väzby, ktoré sa dlhšie obdobie vytvárajú v rámci rodiny. Na druhej strane je však potrebné zdôrazniť, že o protiprávnom konaní páchatel'a musia existovať okrem výpovedí poškodenej aj iné nezávislé dôkazy, ktoré dokazujú skutočnosť bez akýchkoľvek pochybností preukazujú.

Takýmito dôkazmi sú napríklad viaceré lekárske správy, ktoré by boli v príčinnej súvislosti s konaním páchatel'a, viaceré oznámenia o spáchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, fotografie, výpovede nezaujatých svedkov (susedov, učiteľov, sociálnych kurátoriek), ale aj napríklad iných rodinných príslušníkov, ktorí majú nenarušený vzťah, či už k obžalovanému, alebo poškodeným.

Priamym svedkom udalostí opísaných v obžalobe prokurátora v podstate okrem poškodenej nebola žiadna z vypočúvaných osôb. Z výpovede svedkyň, na ktoré poukazuje prokurátor P. Z. N. C. B. T. C. vyplynulo, že všetky skutočnosti, ktoré opisuje poškodená boli čiastočne oznámené týmto svedkyňiam, a to výhradne poškodenou. Nikdy neboli svedkom toho, aby obžalovaný akýmkoľvek spôsobom fyzicky alebo psychicky ubližoval poškodenej. Nikdy nevideli obžalovaného opitého a všetky skutočnosti sa dozvedeli len sprostredkované od poškodenej. Svedkyňa P. Z. N. C. v podstate uviedla, že keď išla s poškodenou do domu v jednom prípade bol vymenený kľúč na bráničke a v jednom prípade na bráne. K tomu, či sa poškodená nevedela dostať do domu, sa nevedela vyjadriť.

Výpovede svedkov Z. S. a spoločného syna obžalovaného a poškodenej F. S. Z. vyznievajú aj podľa zistení krajského súdu v neprospech poškodenej. Títo svedkovia obžalovaného opisujú ako starostlivého manžela, ktorý mal poškodenú rád, práve spúšťačom všetkých konfliktov bolo konanie poškodenej, keď obžalovaného podvádzala a viackrát odišla zo spoločnej domácnosti, či už na dovolenku, liečenie alebo na návštevu za dcérou do zahraničia. Všetci títo svedkovia potvrdili tú skutočnosť, že poškodená v podstate od septembra 2017 nežila trvale v spoločnej domácnosti s obžalovaným, resp. neustále a v skoršom období odchádzala z domu bez toho, aby o tom obžalovaný vedel.

Svedkyňa Z. S. tvrdila, že od roku 2015 poškodená žila sama na poschodí v spoločnom dome s obžalovaným, pričom obžalovaný bol na prízemí. Obžalovaný vypínal kúrenie na hornom poschodí z dôvodu nedostatku financií, ale poškodená na hornom poschodí prebývala naďalej, nič jej nebránilo bývať dole.

Svedok F. S. Z. upresnil, že posledných desať rokov otec - obžalovaný kvôli zdravotným problémom prestal pracovať, ostal doma a od tej doby si jeho matka - poškodená nemohla robiť čo chcela, lebo bolo aj menej peňazí. Menovaný svedok vie o tom, že matka chodila na dovolenky s iným mužom a aktuálne má tiež nejaký vzťah.

Tieto skutočnosti potvrdil za prítomnosti poškodenej na verejnom zasadnutí aj obžalovaný, ktorý uviedol, že poškodená od 17.9.2017 vyše dvoch rokov býva u pána Z. a že celý problém ich 42-ročného manželstva nastal až vtedy, keď si poškodená našla priateľa v Bardejovských kúpeľoch.

Na verejnom zasadnutí bola prítomná aj poškodená, ktorá tieto skutočnosti nepoprela a v podstate zotrvala na podanom odvolaní a zopakovala, že sa jej obžalovaný vyhráždal, že ju dostane do klieťky a ničil jej veci, čo nie je možné vyhodnotiť ako priestupok, ale podľa jej názoru je to trestný čin.

Okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia podrobne a so znalosťou veci rozviedol, ako je to už vyššie uvedené, na základe akých dôkazov dospel k svojmu oslobodzujúcemu verdiktu.

Po preskúmaní obsahu jednotlivých dôkazov, ako aj dôkazov, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie a kde s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, ktoré skutočnosti mal za preukázané,

ktoré za pochybné a akými hodnotiaci závermi sa riadil, aj krajský súd pri hodnotení týchto dôvodov dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu v zmysle in dubio pro reo je v celom rozsahu namieste.

V nadväznosti na ďalšie námietky uplatnené v odôvodnení odvolania prokurátora krajský súd v tomto smere poukazuje na ustálenú súdnu prax v tom zmysle, že na to, aby páchatel naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zákona, musí sa jeho konanie vyznačovať vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré postihnutá osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie.

Záver o vine môže súd prijať len na základe dôkazov, u ktorých nie sú žiadne pochybnosti a v prípade, ak tomu tak je, tieto pochybnosti je súd povinný vyložiť v prospech obžalovaného.

Za dôkaznej situácie, ktorú mal k dispozícii okresný súd, ani neexistovali takéto pochybnosti, a teda okresný súd postupoval zákonným spôsobom, pokiaľ na základe vykonaného dokazovania kontradiktórnym spôsobom dospel k oslobodzujúcemu verdiktu.

V ďalšom krajský súd poukazuje na vecne správne dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

K dôvodom podaného odvolania poškodenou E. S. krajský súd uvádza nasledovné:

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd odkázal poškodenú E. S., H.. XX.X.XXXX N. K., trvale bytom E., V.. S. XX/XX, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 288 ods.3 Tr. por., ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Podľa § 316 ods.1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou, alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala, alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia odvolací súd konštatuje, že okresný súd rozhodol zákonným spôsobom, keď odkázal poškodenú s nárokom na náhradu škody na civilný proces, preto odvolanie poškodenej podľa § 316 ods.1 Tr. por. zamietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.